

Zpráva z v½letu: Massachusetts a Vermont, 2006 (1. Å½st)

PÅ-spÅvek pÅmidal Radek Kastner

[31.07.2010]

AktualizovÅino [31.07.2010]

O: Na podzim 2006 jsem mÅl možnost prozkoumat lokality masoÅrav½ch rostlin na severov½chodn½ USA. V½chodn½ listnat½ lesy USA jsou vÅ tÅto Å½sti roku opravdu krásn½, takÅe i kdybych byl neÅspÅin½, oÅekÅival jsem pÅ-jemn½ v½let. SÅ pouh½mi pÅir dny pÅed sebou jsem se zamÅ,Åmil na nÅkolik lokalit vÅ Massachusetts a Vermontu. MasoÅravky jsem ve Vermontu vidÅl jen jednou, pÅi nÅem, co nebyl pÅ-liÅ pozoruhodn½ v½let, takÅe jsem doufal, Åe bude oÅiÅitÅno stigma, kter½ Vermont zanechal vÅ mÅ mysli!

V½let:

Na podzim

2006 jsem mÅl sluÅebn½ cestu do v½chodn½- Å½sti stÅitu New York. Podzim ve v½chodn½ch listnat½ch les½ch USA mÅnÅolistÅnÅ na velkolep½ podzimn½ barvy, takÅe jsem se rozhodl strÅvit nÅkolik dnÅ navÅc okukovÅinÅm listÅ. NejlepÅi listy kÅ okukovÅinÅ jsou masoÅrav½, takÅe jsem pÅitral po vhodn½ch lokalit½ch masoÅrav½ch rostlin.

MÅl jsem

pouh½ dva dny, takÅe jsem musel udÅlat tvrd½ rozhodnut½. Po dlouh½m hledÅinÅ jsem se rozhodl pro dvÅ lokality vÅ Massachusetts a jednu ve Vermontu.

ObÅ lokality

vÅ Massachusetts Å-dÅ- (alespoÅ zÅ Å½sti) The Nature Conservancy. Prvn½ lokalita byla vÅpenit½ baÅina sÅ tÅmÅ,Å neutrlinÅm pH. Druh½ lokalita byla klasick½ pohupuj½cÅ se raÅelinn½ mokÅina. ObÅ mÅly podle zprÅv Åpirlice, rosnatky a bublinatky, a oÅekÅival jsem mezi nimi zajÅ-mav½ kontrast.

KÅ obÅma

lokalit½m se dalo dojet autem, aniÅ by bylo potÅeba nÅkam jÅt nebo hledat, abych je našel. ProtoÅe jsem byl vÅ nÅilad½ na nÅjakou v½zvu, pokračoval jsem vÅ mÅm pÅedv½letov½m prÅzkumu, a hledal nÅco obtÅn½jÅi-ho kÅ dosaÅenÅ. Objevil jsem star½ zÅznam o vzdÅlen½m jezÅrku ve Vermontu,

kteřá ználo slibně. Dalš - vzkum indikoval, že to bylo izolovaně, obtěně
dosažitelně mokřina se pírlicemi, kteřá byla, alespoň pěd několika dekřdami,
ve skvělé kondici. Stezky vedly několik km od lokality, ale potom bylo potěba
něco prodřř - se křovinami. To ználo skvěle!

Pějemně
zařtek:

Vlet zař
řasně v řipadně-m Massachusetts. Sř povoleně-m jsem zajel na pozemek,
kteř vlastnila něbořenská organizace. Za hlavně-mi budovami na pozemku byl
velkř kus těmě nemoifikovaně země, korunovaně zajř-mavou 20ti akrovou bařinu.
Tuto bařinu spravuje The Nature Conservancy (TNC). Omezeně zř obou stran
rozvinutě-mi pozemky, je tato bařina něřořně na sprřvu, ale TNC dřř skvělou
prřci.

Tato
fotografie, poř-zeně z ř travnatěho kopeřku u měho zaparkovaněho auta,
ukazuje bařinu vř pozadě. Obdřlně-kovitě vodně- plocha vř popěmedě- je
jeř-rko, kteř je takě řikovně-m mř-stem pro umř-stěně- řlunu.

Měj přvodce
zř TNC se ukřzal sř kanoemi. Pěřpravili jsme je, shroměřdili nař je
vybaveně-, a přřdlovali podě řzkě pěř-stupově cesty, kteřou vidě-te, spojujě-cě-
jeř-rko sř bařinu.

Pro vřř
zvěřně zřjem, zde je pohled na rozmanitou
vegetaci na břěch bařiny.

pole:

Přidlovali

jsme k tomu poli vegetace, hnědých dýk pokrýlosti sezóny. Poslouchal jsem svého prarodce z TNC, který mne varoval, že to pole bylo vlastně plovoucí porost ostřice, který je nestabilní a někdy zraje pro chřív. Rozhodl jsem se, že by znalo nafoukaně, kdybych mu řekl, že o takových porostech v májch, protože jsem byl na plochách ostřice a rajelínku na tuctu lokalit v USA.

Takže,

kdybych něco takového řekl, odsuzoval bych se k tomu, že se ponořím do dýry a budu vypadat jako idiot.

Většina

hnědých rostlin na této fotografii jsou plovoucí ostřice. Ty většinou, žlutějíjí-trávy jsou *Phragmites australis* (rákos obecný), neplovoucí, agresivní, invazivní druh. Oblast na této fotografii reaguje dobře na údržbě kontrolování rákos "v pozadí lze vidět nezlomené újky rákosu, na kterých nebylo pracováno.

Kdyby nebyl

kontrolován, rákos by ovládl bažinu a vytlačil mnoho z jednadvaceti vzácných rostlinných druhů, které se zde nalézají, včetně několika, které jsou masožravé.

Brusinky:

Cestou podél

okrajů ostřicového pole jsme našli toto jasné červené ovoce: brusinky, jedny z několika plodin plovoucích v Severní Americe. (Pravděpodobně jste slyšeli i o jiném, zvaném žukku ostřice.) Přij jsem jich zkusil, pobázen téměř prarodcem, ale dospěl jsem k závěru, že ať jedl, nestojí za sněžením. Raději mám brusinkovou omáčku z konzervy.

Daleko

zajímavějíjí jsou ty kapraovitě v honky vegetace ve vodě u spodního okraje fotografie. Toto bylo velmi vzrušující, takže jsme našli másto, kde jsme

vytáhli kanoë z Å vody â€“ velmi bahnitÅ; procedura, kterÅ; okamÅ¼itÅ vedla k Å zaÅ;pinÅ;nÅ- a namoÅ•enÅ- aÅ¼ po kolena.

Utricularia:

OpatrnÅ½m vyjednÅ;vÅ;nÅ-m s Å vlnÅ-cÅ- se vratkou plochou z Å ostÅ™ice jsme naÅ;li dÅ-ry v Å podloÅ¼ce, kde rostla Utricularia hojnÅ. ProtoÅ¼e toto byl v Å½let kanoë- se skrytou nejistotou, co mohu risknout vzÅ-t s Å sebou, nemÅ;l jsem moc fotografickÅho vybavenÅ-, takÅ¼e jsem nemÅ;l jak se vypoÅ™Å;dat s Å kontrastnÅ-m svÅtlem. Budete to na tÅ chto fotografiÅ-ch muset pÅ™ijmout.

KdyÅ¼ se na fotografii podÅ-vÅ;te zblÅ-zka, uvidÅ-te listy, kterÅ© jsou dlanitÅ rozdÅlenÅ©, a Å¼e mÅchÅ½Å™ky nejsou viditelnÅ©. MÅchÅ½Å™ky jsou ukryty v Å bahnÅ. Toto identifikovalo rostlinu jako Utricularia intermedia.

Tady je dalÅ;Å- pohled na ty rostliny, jen ne tak zblÅ-zka.

Turion:

Zde je mnohem bliÅ¼Å;Å- pohled na listnatÅ½ v Å½honek, ukazujÅ-cÅ- turion vzniklÅ½ v Å oÅ•ekÅ;vÅ;nÅ- zimy. PÅknÅ ÅhlednÅ½, Å¼e? Toto je pupen, ve kterÅ©m rostlina pÅ™eÅ¼ije studenou, zmrzlou Massachusettskou zimou. Povaha listÅ na tÅto fotografii (tj. listovÅ© Å¼ilky, tvar koncovÅ½ch lÅ-stkÅ) uspokojÅ- ty, kdo by rÅ;di dÅkaz, Å¼e tyto rostliny nejsou Utricularia ochroleuca nebo Utricularia minor.

Mimoходом, turion sestÅ;vÅ; z Å nespoÅtu tÅsnÅ sbalenÅ½ch, redukovanÅ½ch listÅ. VÅjechny listy Utricularia intermedia majÅ- maliÅ•kÅ© ÅjtÅtiny na okrajÅ-ch. PÅestoÅ¼e jsou listy turionÅ redukovanÅ© co do velikosti, ÅjtÅtiny ne. Proto pupen vypadÅ; chlupatÅ½; jeho vnÅ;jÅ;Å- strana je pokryta masou maliÅ•kÅ½ch chlupÅ. Toto pravdÅ;podobnÅ; chrÅ;nÅ- turion pÅ™ed snÅ;denÅ-m.

Tady je další obrázek turionů kÁ uspokojenÁ- tÁch, kteÁ- se nikdy neunavÁ- pohledem na nÁ. TakÁ se do tÁto skupiny poÁ-tÁjm.

MÁchÁky:

KoneÁnÁ

nÁjakÁ máchÁky, kterÁ samozÁ- masoÁravÁ- nadÁjenci rÁdi vidÁ-. Tyto nebyly na ostatnÁch fotografiÁch vidÁt, protoÁe vÁhonky nesouÁ- máchÁky jsou pohÁbeny vÁ bahnÁ a kalu, coÁ je dÁvod, proÁ postrÁdajÁ- chlorofyl.

VÁjmnÁte si,

Áe na tomto vÁhonku nesouÁ-m máchÁky se vytvoÁil turion. I kdyÁ Utricularia intermedia produkuje dva znaÁnÁ odliÁnÁ druhy vÁhonÁ, oba druhy produkujÁ- stejnÁ druh turionÁ.

Mimoходом,

moji prÁvodci zÁ TNC má- nechali sebrat nÁkolik rostlin Utricularia. Na konci vÁletu, potÁ, co jsme uloÁili kanoe, vyfotil jsem rostliny sÁ pouÁitÁ-m vybavenÁ- sÁ bleskem a malÁho akvária, sÁ nÁ-mÁ cestuji. KdyÁ jsem skonÁil, hodil jsem rostliny zpÁt do vody.

Jsem ÁestnÁ,

abyste vÁdÁli, jak jsem poÁ-dil tyto fotografie.

VelkÁ
rostliny!

ZpÁt

vÁ kanoi, ná- jsme gigantickou Utricularia macrorhiza plovouÁ- ve vodÁ. Tyto rostliny byly nÁkolik metrÁ dlouhÁ a mály enormnÁ- turiony dlouhÁ 3 a vÁ-ce cm. Wow!

PÁestoÁe

rostliny byly tak dlouhÁ a vÁ dobrÁ kondici, máchÁky chybÁly, aÁ na pÁr

blá-zko rástov½ch vrcholká- ka¼dÁ rostliny. Obvykle, i pozdÁ vÁ sezÁnÁ, jsou mÁch½Á™ky viditelnÁ podÁl celÁho vÁ½honu. PÁ™emÁ½ÁlÁ-m, jestli toto je dá-sledek Á¼ivota ve vodÁich bohat½ch na vÁjpnÁ-k a hoÁ™Á•Á-k?

Moc se mi

lÁ-bÁ-, jak jsou ty zelenÁ turiony uhnÁ-zdÁny vÁ hustÁm hnÁdÁm olistÁnÁ-

PÁ™ipomÁnÁj mi to obliÁeje ruskÁ Álechy vykukujÁ-cÁ- zÁ chlupÁ- tÁÁ¼kÁ½ch zimnÁ-ch kabÁjtÁ-

Byl jsem

tÁ-mito turiony tak uchvÁjen, Á¼e jsem poÁ™Á-dil nÁkolik dalÁ½ch fotografiÁ- toho

nejvÁtÁ½ho s vertikÁlnÁ- orientacÁ- a

s horizontÁlnÁ- orientacÁ-.

UÁ¼Á-vejte si,

turionovÁ- fanatici, uÁ¼Á-vejte!

LeknÁ-te se!

FocenÁ-

podvodnÁ-ch rostlin je vÁ¼dy oÁjemetnÁ, a je potÁ™eba experimentovat

sÁ umÁ-stÁnÁ-m blesku. Na tÁto fotce jsou stejnÁ rostliny jako prve, ale jsou

velice osvÁtleny zezadu zleva. NormÁlnÁ bych tento obrÁjek pova¼oval za selhÁjnÁ-

a zniÁil ho, ale poka¼dÁ, kdy¼ se na nÁj podÁ-vÁjím, vydÁ-sÁ- má a zvedne mi tlak.

Je to jako

jedno zÁ tÁch internetov½ch videÁ-, kterÁ jsme vÁjichni vidÁli: tichÁj scÁna sÁ klidnÁ½mi

obrÁjzky, kterÁj je nÁhle naruÁjena obliÁejem kÁ™iÁ•Á-cÁ- zombie, kvÁli kterÁ

vyskoÁ•Á-te a vyprsknete kafe nosem. Tento obrÁjek je jako ten moment vÁ½skoku, a

proto¼e má tak dá-sÁ-, myslÁ-m, Á¼e musÁ- má-t nÁjakou hodnotu.

PodÁ-vejte se

na ten rozptÁ½lenÁ½ Ájum Á•Ájstic vyvolanÁ½ bleskem. Voda ba¼iny máj vÁ sobÁ hodnÁ

sajrajtu.

Á pirlice:

Pokračovali

jsme v ní na jednom objevování a opět zaparkovali na je kanoe a cestovali páky po ostřmici. Tady je pákná ukážka *Sarracenia purpurea* subsp. *purpurea*, která roste v bažině.

Protože jsem

nikdy neviděl Āpirlice ve vĀpenatĀch bažinĀch jako jsou ty, o nich psal Don Schnell, toto bylo moje seznĀmenĀ s vĀpenatou bažinou se Āpirlicemi. Po vĀletĀ jsem zjistil od Dr. Amy Rhodes (Associate Professor na Smith College), že pH jezĀrka a ostřmicovĀho pole se mĀnĀ, ale typicky se pohybuje mezi 8,2 a 8,9.

KvetouĀ-

I pĀes

podmĀnky, které jsou jistĀ pro rod netypickĀ, Āpirlice rostly dobĀe a dokonce kvetly. VidĀte ten ulomenĀ kvĀtnĀ- stvol na tomto obrĀzku?

Rostliny

byly ale na kvetouĀ- *Sarracenia purpurea* trochu malĀ.

LĀky:

VĀiml jsem

si, že Āky mĀly normĀlnĀ- pigmentaci, ale Āasto mĀly redukovanou velikost vĀĀka a celkovĀ mĀly kĀehkĀ charakter, spĀĀje jako Āka heliamfory. Opravdu zajĀmavĀ.

PoblĀ jsme

takĀ naĀli *Drosera rotundifolia* a *Utricularia minor*. Byly velmi malĀ a nemĀl jsem nĀladu je fotit.

ÄŒeiÄjtÄ›nÄ-:

Rozhodli

jsme se, Ä¾e bylo na Ä•ase nÄjÄj vÄ½let do baÄ¾iny ukonÄit, a tak jsme pÄjdlovali zpÄ›t ke vstupu, a oÄ•istili Ä¾elatinovÄ½ sliz zÄ kanoÄ-. MÄj prÄvodce odjel, ale jÄj jsem jeÄjtÄ› chvÄ-li zÄ stal, abych vyfotil nÄ›kolik zajÄ-mavÄ½ch rostlin, jako tuto *Gentianopsis crinita*. Mimochodem, tehdy jsem takÄ© fotografoval ty turiony.

Po skonÄ•enÄ-

jsem potÄ™eboval smÄ½t bahno a fragmenty rostlin, kterÄ© byly pÄ™ilepenÄ© kÄ mÄ½m kalhotÄjm a rozptÄ½lenÄ© vÄjude, vÄ•etnÄ› mÄ½ch vlasÄ. MÄ© ponoÄ¾ky a boty byly jednoduÄje ohavnÄ©. PoblÄ-Ä¾ bylo velkÄ© koryto sÄ vodovodem, zÄ nÄ›hoÄ¾ tekla studenÄj voda, a kterÄ© jsem pouÄ¾il, abych se umyl, jak nejdÄ-c to Äjlo.

PoblÄ-Ä¾ se

chystal svatebnÄ- veÄ•Ä-rek, a nÄ›kolik Ä°Ä•astnÄ-kÄ odÄ›nÄ½ch ve smokinzÄ-ch bylo nalÄjkÄjno ke kohoutku, aby si naplnili vÄjzy na kvÄtiny. PodÄ-vali se na mÄ› sÄ hrÄ›zou a udrÄ¾ovali si bezpeÄnou vzdÄjenost.

OsvÄ›Ä¾en

studenÄ½m omÄ½vÄjnÄ-m, Ä™Ä-dil jsem svÄ© auto nÄ›kolik hodin na sever. Po cestÄ› jsem se rozhodnul zÄ legrace jet jinou cestou, neÄ¾ jsem plÄjinoval. To byl ÄjpatnÄ½ nÄjpad, protoÄ¾e bylo obtÄ-Ä¾nÄ© se orientovat vÄ toÄ•itÄ½ch venkovskÄ½ch silnicÄ-ch. ÄšplnÄ› jsem se ztratil, i kdyÄ¾ jsem mÄ›l GPS souÄ™adnice parkoviÄjtÄ› kÄ mÄ© stezce. Nakonec, metodou pokus-omyl a prozkoumÄjnÄ-m mnoha silnic, jsem naÄjel cestu ke svÄ© stezce. JakÄj ztrÄjta cennÄ©ho Ä•asu; proklÄ-nal jsem se!

KyselÄj

mokÄ™ina:

Bylo pozdÄ› a

jÄj byl trochu znaven, tak jsem posbÄ-ral jen nejnutnÄ›jÄjÄ- vybavenÄ-, kterÄ© jsem potÄ™eboval. NezajÄ-malo mne tolik focenÄ- ä€“ prostÄ› jsem si chtÄ›l uÄ¾Ä-t tuto lokalitu. Cesta kÄ mokÄ™inÄ› byla krÄjtkÄj, ale byl jsem znepokojen populacemi *Microstegium vimineum* podÄ©l cesty. Toto je nebezpeÄnÄj nepÄ›vodnÄ- trÄjva, kterou je obtÄ-Ä¾nÄ©, nebo nemoÄ¾nÄ© kontrolovat.

Tato

lokalita je 65 akrová mokřina sá plovoucí- plochou rašeliná-ku, a já jsem ji toužil vidět několik let. Neodhalám zde její- jméno, ale jsem si jistý, že je členem New England Carnivorous Plant Society vada-, o kterou lokalitu se jedná je pravidelná ji navštěvují- páť v průběhu.

TNC spravuje

mokřinu za pomoci má- stá- ch akademických institucí-. Mokřinu vede chodník a návštěvníci jsou žádáni, aby zůstali na chodníku jak kvůli jejich bezpečnosti, tak kvůli ochraně citlivé plovoucí- podloží. Kontaktoval jsem záměrně rezervace, kteří- tuto lokalitu spravují-, a ti byli tak hodní, že mi dali povolení opustit chodník, kdybych chtěl, že to je dělá. Změnil jsem se, že jsem hledal hlavní nově vskyt Utricularia geminiscapa, vzácný druh, který se má- že tváří jako běžná- Utricularia macrorhiza.

Podějte se

na fotografii je nechce se vám ponořit, a zašle- t objevovat?

Temně

šerveně:

Jak se

chodník-ek blá-žil ká mokřině, ká-žil otevřenou hladinu na okraji mokřiny. Vá- t- chto klidných vodách jsem viděl luxusní- Utricularia macrorhiza sá dlouhými v- tvemi konci- mi enormní- mi turiony. P- esto- je byly co do velikosti srovnatelné sá rostlinami ve v- penatě- ba- ině, tyto rostliny si zachovaly má- ch- ky po celém- lce v- honk- .

Nepozoroval

jsem- dně- dal- vodní- bublinatky, i když jsem viděl fotografie Utricularia intermedia z- to mokřiny.

Chodník-ek

pokrývá- oval hlouběji do mokřiny, a brzy jsem byl obklopen tichou krajinou hromádek šerveného rašeliná-ku, te- kovaného intenzivně- šervenou Sarracenia purpurea subsp. purpurea. Bohužel, obloha se vy- stila a podmínky byly tak kontrastní-, že má- fotografie jsou- nepoužitelné.

Tady je jiný- kontrastní- obrázek; vidě- te, že bylo pozdě a slunce bylo ná- zko.

Pohled
zblízkou:

Chodník

končil malou smyčkovou, v dalekohledem dohledně vzdálenosti od otevřeně vodní plochy uprostřed mokřiny. Abych se mohl poohlédnout po *Utricularia geminiscapa*, bylo by nutné opustit chodník a obkroužit centrální jezírko a zaměřit se na okraj plovoucí plochy. Ale to nebyl dost dobrý důvod pro opuštění chodníku. Bylo by skvělé prozkoumat to, ale riskovat zničení rašeliníkových ploch by bylo neomluvitelné. Takže jsem másto toho strávil přibližně 30 minut pozorování rostlin z chodníku svými dalekohledem.

Mohl jsem to
navíc tak, že bych šel až k řece na dleku.

Celkem vzato jsem viděl *Sarracenia purpurea*, *Drosera rotundifolia* (většinou dormantní), *Utricularia macrorhiza* a pozemní druhy (bez květu), které byly buď *U. cornuta* nebo *U. juncea*.

Zpráva z půlletu: Massachusetts a Vermont, 2006 (2. část)

Page citations: Personal observations.

Revised: February 2008

©Barry
Rice, 2005

T: Pavla Vacková